

укрѣпленията №№ 20, 21, 22 и 23, но тѣзи укрѣпления, като изолирани сега вече отъ останалата армия, бѣха, именно по тая причина, изгубили много отъ своето прѣдишно значение. Часътъ въ 8 вечерята, въ главната квартира нѣмаше още никакви извѣстия отъ Риза бей. Османъ паша се безпокоеше много за това.

Възползуванъ отъ тъмнината и дъжда, неприятеля бѣ сполучилъ да доведе въ укрѣпленията № № 18 и 19 прѣсни войски и орждия. Като узнаха това, Турцитѣ си помислиха, че Руситѣ се готвятъ за една нова атака, насочена по всѣка вѣроятностъ, върху редута Багларъ баши, който тѣ имаха интересъ да прѣвзематъ. Защитата на този редутъ бѣ повѣрена най-напрѣдъ на нишкия редифски баталионъ, който го бѣ заелъ още въ началото на боя и послѣ на единъ и половина баталионъ, изпратенъ тамъ отъ Османъ паша на помощъ и развърнатъ прѣдъ редута, за да може да обстрѣлва анфиладно укрѣплението № 19. Колкото се отнася до разбититѣ и изплашени Еминъ пашови войници, които слѣдъ разстройството имъ бѣха сполучили отчасти да се прибератъ въ този редутъ, не бѣше умно да се разчита на тѣхната благонадѣждностъ.

Риза бей изпрати едно писмо до мюшира, съ което му описваше положението си.